mahhub; ferw on ümberaetud, nenda kui seakärs, muud kui et agga paksem ja surem, ning seebse on, mis lotti mokkaks kutsuwad, misga nisuggust tõed teeb, kuida inninenne omma sõrmedega. Sellega temma lilli noppib ja neid kimpo kõidab; keige penemad rahha maast ülleswõttab; paela sõlme lõeb; ehk sõlmest lahti teeb; puddeli pealt korki ärra wõttab; wõtmega lukku lahti- ja kinnikänab; panlaid lahtiwõttab ja kinnipanneb, ja weel muud immet teeb.

Monnikord, kui tahhab innimest, kes tedda narrinud, ilma temma wiggata karristada: tõmbab lotti täis wet, ning sedda kui keigekangemast tulle-pritsist, kahhe- ehk kolmekümne sammo pealt innimesse peale purskab, wahhest ni sure wäega, et tedda ümber ja ümber paiskab.

Nisuggune tark meel sel lomal, ja nisuggune immelik joud ja tundminne temma lottis, ja ommetige ellajas issi ihho polest näoto ja roppo kehha ja kujoga lodud. Kael on nenda lühhikenne, et pea muist kui kehha külles: sun kurgo al, seal kus tolk ehk lot keige paksem. Kummaltki poolt suust tullek kihw wälja, mis ni paks ja nisamma pikk, ja ka nenda sammoti painus, kui ümmargune ja tahhumatta ree tallapu, muud kui et agga ots terraw. Se sedda annab, mis elewanti luuks nimmetawad, ning kennest treialid, tislarid ja muud, keiksuggust kallid asju tewad, mis wägga sures himas. Temma on walge kui lummi. Kihwad on jurest otsani, sinid ja kaks jalga pikad: nendega temma omma waenlast läbbiajab.

Temma nahk on tuggewa tallanahha paksune, agga et ta kül sesuggune, siis ommetige örn ja el kül, et lömist kardab, ja kärblased, parmud ja sääsed temmale waewa tewad. Kui kinnud temmale assu ei anna, siis murrab surre puuoksa mahha, ja sellega neid ennese kallalt ärraajab. Karwa temmal seljas ep olle, muud kui et arwaste siin ja seal monned ükslased harjused seisawad. Temma silma riipsed on jalla pikkused, ja parraja raud-sukkawarda paksused. Sabba ei olle pikkem kui körwad;

Eesti-maarahwa Kalender 1870 [illegible]